

Kogudus kogunemiskeelu ajal

Eriolukorra ajal peetakse Tartu Pauluse kirikus jumalateenistusi üksnes raadio ja video vahendusel.

Aastakümnete pikkused kogemused ülekannete alal tulevad täna kasuks. Vaatajate arv annab põhjust aravata, et Tartu Pauluse videoülekandeid jälgivad praegu ka nende koguduste liikmed, kus oma ülekandeid ei tehta. Ülekanne ei asenda päriselt osadust. Pigem on praegu see aeg, kui tuleb minna oma kambriksse ja palvetada Jumala poole, kes näeb ka varjatut, et siis hiljem, kui olukorrad muutuvad, taas kirikusse kokku tulla.

Koroonaviiruse SARS-CoV-2 tekitatud haigus algas Hiinast, kus Wuhani linna terviseametnikud andsid 2019. aasta viimasel päeval teada ebatavaliselt suurest hulgast patsientidest, kellel oli diagnoositud kopsupõletik, mille tekkepõhjus polnud teada.

Jaanuaris hakati haigust uurima, kuid juba levis see üle maailma. Eestisse saabus esimene nakatunu tuhkapäeval 26. veebruaril. Eriolukord kuulutati Eestis välja 12. märtsil, päev hiljem otsustati keelata ära kõik avalikud jumalateenistused.

Piiblitunnis oli 11. märtsil küll juba vähem inimesi, kuid mitte oluliselt. 13. märtsil oli viimane noorteõhtu, kuid 14. märtsil pühapäevakooli tunde enam ei toimunud ja 15. märtsil tuli jumalateenistuse asemel piirduda ülekande jälgimisega. Seni oli mõttes alustada sel päeval taas kirikukohvi tava, kuid praegu tuleb need mõtted lükata tulevikku.

Kõik kontserdid on eriolukorra ajal edasi lükatud või ära jäänud. Sõna ja muusika õhtu „Tähendus sõnade taga” jäi märtsis ära. Samuti jäid ära kõik kooriproovid, piibliringid, Taizé palvused ja eakate sünnipäev. Isegi ristimisi ja matuseid on edasi lükatud. Viimane on võimalik tuhostamisega.

Maailma raputanud nakkushaigus Covid-19 sai alguse Kesk-Hiinast.

Kuigi kirik ja kantslei on avatud endistel aegadel, satuvad sinna vaid üksikud inimesed. Sama on paastuaja palvustega, kuhu üle kahe inimese pole eriti tulnud. Seda kinnitavad ka piibliringid, et kuigi kokku ei saa tulla, palvetame ikka. Omavaheline suhtlus toimub peamiselt telefoni ja interneti teel. Näiteks leeritunnid jätkuvad praegu video vahendusel.

Ka praeguses olukorras on ristimised, laulatused ja matused lubatud, kuid piiratud moel, väheste osavõtjatega ja ilma peielauata. Üksteisega tuleb hoida vähemalt 2 meetrit vahemaad. Kõiki neid eeskirju arvesse võttes on Pauluse koguduses praegu toimetatud nii ristimist kui matuseid.

Kuna praegu ei oska keegi öelda, kui kaua eriolukord veel kestab, on ees palju teadmatust. Juulikuine EELK kirikupäev ja vaimulik laulupidu on juba aasta võrra edasi lükatud. Mis saab kiriku noortepäevadest Muhu saarel või Tartu Pauluse koguduse pühapäevakooli laagrist Pilistveres, on täna veel vara öelda.

Intervjuu tänase kuukirja jaoks sai valmis enne haiguspuhangut ja eriolukorda. Jäägu üleskutse intervjuu pealkirjas särama lootuskiirena meie südamesse, et kui võimalused taas avanevad, oma lapsed kindlasti pühapäevakooli saadame.

*Elu ei lükata edasi
ikka ja ainult on praegu.
Kaovad ehk koormad, mis vedasin,
ja pole ka endisi vaevu.*

*Järgi jääb mure, kui töö on mu nimeks.
Tühjus raskem kui argine last.
Südamerahu võib pidada imeks,
kui mõtleme eelseisvast, tulevast.*

*Kiiregi möödub ja kevade soe
äratab uskumisvõime.
Pere on kodus, laps sülle poeb.
Üheskoos tuleme toime.*

*Mõnikord mure on vajalik õnneks
ning armastus valus ja vaevas.
Nisuiva kord langeb, saab mullaks.
Me kanname vilja taevas.*

Fred Raju: pange oma lapsed

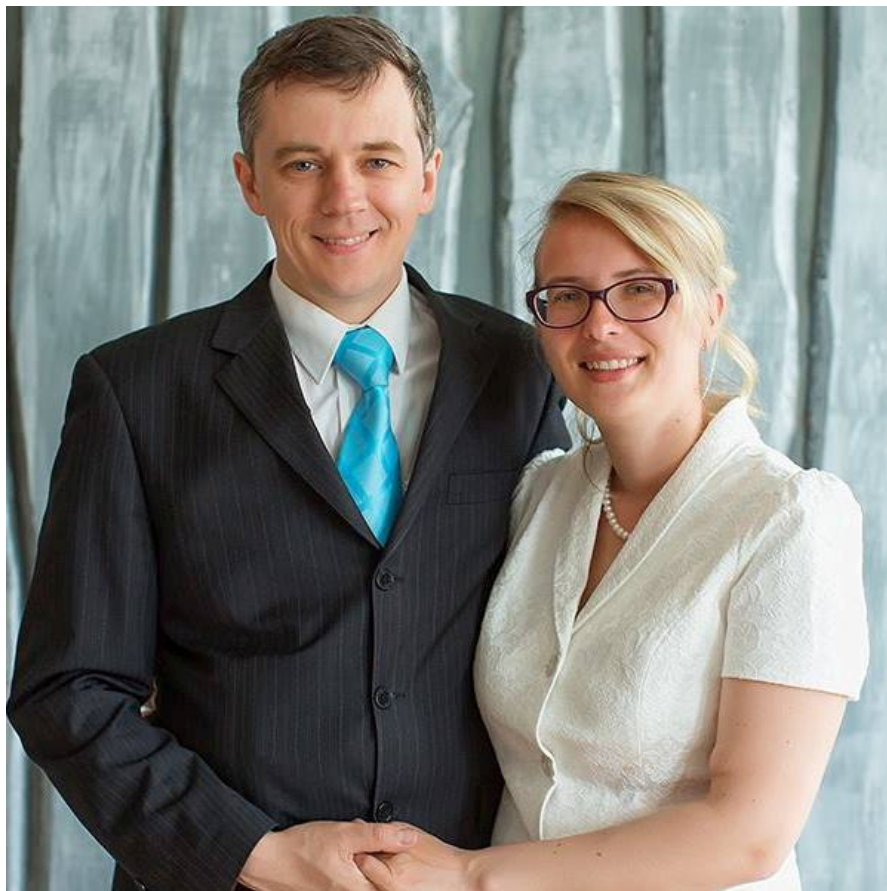
Fred Raju on ustav eestpalvetaja. Julge sõna ja usuga on ta paljudele toeks olnud. Kolm aastat oli ta koos abikaasaga pühapäevakooli õpetaja, alates 2006. aastast on ta ametis võõrmünderina. Kammerkooris laulab tenorit. Tema panust koguduse töös on tunnustatud EELK tänukirjaga.

Milline oli Sinu lapsepõlvkodu?

Sündisin 24. aprillil 1974. aastal Tallinnas Mai ja Sven Raju ainsa lapsena. Isa oli mul jurist ja on juba kahjuks ligi 28 aastat surnud, ema aga on bibliograaf ja töötab Tallinna Tehnikaülikooli raamatukogus juba 50 aastat raamatukoguhoidjana, tellides teadlastele välismaalt raamatuid ja artikleid ja saates neid siit ülikoolist välismaale. Mul oli õnnelik lapsepõlv, vanemad armastasid mind väga ja kuidagi eriline suhe oli mul isaga. Ta pühendas mulle palju aega ja võttis mind igale poole kaasa ja rääkis minuga palju. Seetõttu oli mulle enne 18 aastaseks saamist isa surmasaamine autoavariis suur šokk. Kogu mu maailm varises kokku. Nüüd tagantjärele saan öelda, et sellest leinast ülesaamine võttis mul 8 aastat aega. Sain sellest väljanutmata kurbusest ja leinast pikkadeks aastateks kaksteistsõrmiksoole haavandi, mille tervendas ülestõusnud Jeesus Kristus 17. novembril 2007. a. Pariisis Benny Hinni tervenduskoosolekul, kuhu Jumal mind Püha Vaimu läbi ise aasta varem oli kutsunud.

Kuidas ristus Sinu tee Liinaga?

Tulin Tartusse tollase nimega Põllumajandusülikooli maasotsioloogia magistrantuuri. Pärast lõpetamist kutsuti mind tööle Tartusse Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ametisse ehk PRIAsse. Usklik ma ei olnud, kuigi olin ristitud ja leeritatud. Käisin aeg-ajalt Pauluse kirikus jumalateenistustel. Mulle meeldisid selge sisu ja häälega Joel Luhametsa jutlused ning see, et kogudus täitsa kuuldavalt koraale kaasa laulab. See oli sümpaatne. 2003. a. sügisel mõtisklesin selle üle, et lähleks õige pärast Euroopa Liiduga liitumist välismaale tööle. Õnneks läks teisiti. 19. oktoobril 2003 läksin

Pauluse kirikusse pühapäevalasele jumalateenistusele. Jutluse teemaks oli armastus. Ja Jumalateenistuse lõpus näen ma kiriku nurgas istumas ilusat blondi tüdrukut, kes järsku mu silme ees valguses särama hakkas. Nagu prožektori valgus oleks talle peale lastud. Mulle oli see selge nägemus, et selle neiuga pean ma küll rääkima hakkama. Ei tihanud seda kirikus kui pühas ruumis teha ja läksin teda ootama välja puu alla. Liina tuli sealt puu juurest mööda. Ma tutvustasin ennast ja tema end ja andis mulle kohe tervituseks käe. Läksime mööda Riia tänavat kesklinna poole ja rääkisime nii, nagu vanad sõbrad, kes jätkavad sealt, kuhu jutt eelmisel korral pooleli jäi. Nii me käima hakkasime ja täpselt aasta hiljem, 19. oktoobril 2004 tegin talle sealsamas Pauluse kirikus abieluettepaneku ja 23. juunil 2005 me abiellusime. 1. märtsil 2007 sündis meile poeg Johannes, 9. mail 2009 tütar Maarja ja 20. novembril 2014 tütar Susanna.

Milline on sinu argipäev?

Töötan PRIAs Tartumaa peainspektorina. Põhitööks on suvest sügiseni

põllumeeste kontrollimine, et kas neil ikka rohumaid ja viljapõlde niipalju on, kui nad taotlustele kirja panid. See tähendab GPS-ga põldude mõõtmist ja dokumentide kontrolli. Kevadel käime taotlejate lambaid ja ammelhmi lugemas, taas eesmärgiga tuvastada, kas neid on sama palju, kui taotlusel kirjas. Talvel vaatame Maaameti lennuki pealt kevadel tehtud ortofotodelt Eestimaad üle, et ega toetusõiguslikele põllumassiividele pole vahepeal võsa kasvama hakanud, või teid või hooneid ehitatud, või tiike peale rajatud. Need lõikame siis toetusõiguslikust pinnast välja.

Kuidas jõudsid Jumala juurde?

See on olnud pikk teekond. Algab see kõik muidugi Jumala armust. Meie kodus Jumalast ja Jeesusest ei räägitud. Mu vanemad olid uskmatud. Uskmatud olid ka kõik mu vanavanemad. Isapoolsed olid luterlusest kahjuks esimese Eesti aja lõpuks taarausku pöördunud ja emapoolsed olid kommunistid. Minu täiskasvanuks saades olin juba 7 korda juba surma suust pääsenud. Viimane kord oli siis, kui ma Tallinnas samas autos

pühapäevakooli käima!

istusin, millega isa Saaremaale sõitis ja seal surma sai. Ta ei lubanud mul kaasa tulla. Oleks läinud, siis ma neid ridu siin ei kirjutaks. Ma olin ateist kuni 20. eluaastani. Mis siis, et mind 1990. aastal 15-aastaselt mu ema initsiatiivil ristiti, kui tema sõbrannad ka oma lapsed ära ristasid, sest olid ju vabamad ajad. Jumalasse ma ikka ei uskunud. Kui olin saanud 20-aastaseks, kingiti mulle uus ülikond ja mu maal elav vanatädi ütles, et mine nüüd leeri, sest sul on nüüd uus ülikond ja vanasti loeti inimesed siis täisealiseks kui nad ära olid leeritatud. Läksingi, sest see vanatädi toetas majanduslikult mu õpinguid. Meil oli emaga majanduslikult väga raske. Pärast 1992. aasta rahareformi olid ju palgad väga väikesed ja ema töötas niigi kahe koha peal, et ära elada. Leeritundides kuulasin imestusega, mida see ühe Eesti väikelinna kirikuõpetaja rääkis, ega uskunud midagi. Mind huvitasid hoopis tüdrukud ja autoga sõitmine ja vähemal määral ka kalapüük. Siis saabus aga 24. juuli 1994, minu leeritõnnistamise päev. Oli väga palav päev, üle 30 kraadi sooja. Kogunesime viie leerilapsega kiriku käärkambrisse, kus õpetaja pidas lühikese, aga väga sügava palve. Kogesin juba siis, et vaimses atmosfääris midagi seeläbi muutus. Läksime kiriku eestuksest sisse ja jäime altari ette seisma. Ja kohe, kui õpetaja oma suu avas ja altaris leerikõnet pidama hakkas, tekkis mul tohutu soojusetunne kehas. Hakkasin higistama. Arvasin, et ju see on soojast ilmast, kuigi kirikus oli jahe nagu vanades kirikutes ikka. Siis kadus mul kõrvakuulmine ära. Nüüd tean, et see oli Püha Vaimu tugev puudutus. Siis kangustus keha, et ma ei saanud sõrmegi enam liigutada. Võib öelda, et Jumal arreteeris mind. Pinge muudkui tõusis. Higi voolas ojadena. Alguses arvasin, et minestan ära. Siis arvasin, et suren ära. Siis hakati nägemist kokku rullima nii, et lõpuks nägin vaid risti kirikuõpetaja rinna peal. Ja kui ta mu peale ristimägi oli ära teinud, paiskus kõik lahti tagasi, taas nägin ja kuulsin. Ja kogesin suurt armastust kõigi inimeste vastu seal kirikus ja isegi selle kirikhoone enda vastu. Kuid võib vabalt öelda, et

nüüd, kus ma olin kogenud, et Jumal on olemas, ja uskusin, et ta on olemas, ootas mind kurat kohe kiriku ukse taga ja pani uue plaadi pähe keerlema. Kui enne oli plaad, et „Jumalat pole ju olemas, sest teda pole näha ja teadus pole teda tõestanud“, siis nüüd pandi peale plaad, et „muidugi on Jumal olemas, aga tema juurde on palju teid. On islam, hinduism, taoism, mitmesugused hingamisharjutused, meditatsioonid jne“. Ja hoolimata sellest võimsast kogemusest Jumalaga, kuna ma ei hakanud seepeale kusagil koguduses ega kodugrupis käima, langesin ma New Age'i uusvaimsuse sohu ehk otse ja ausalt öeldes kaheksaks aastaks nõidusesse. Ja nagu refräänina kõlas seal Jaan Kaplinski ühes islami loengus tsiteeritud lause ühelt islami sufilt: „Rääkides erinevatest religioonidest on nii, et lampe on küll erinevaid, aga valgus on üks“. Mul oli ka oma nõiduse õpetaja, kes ise töötas ja töötab ühes avalik-õiguslikus ülikoolis doktori-kraadiga dotsendist õppejõuna. Käisin kümnetes meditatsiooni seminarides ja laagrites, ise veel selle eest makstes ja teisigi kaasa kutsudes. Nüüd hoiatan kõiki: hoidke nõidusest ja New Age'ist nii kaugele kui võimalik, sest see viib põrgusse! Lõpuks sai Jumal mind sealt nõiduse laukast kätte. See oli seotud ühe mu usklikuks saanud sõbra Armin Aldi ja ka Liinaga. Armin, meie kursuse endine kõige suurem pidutseja rääkis, et pean uuesti sündima ehk tegelikult meelt parandama, elu Jeesuse kätte paluma ja andma ja Jeesusele alistuma, alles siis saan päästetud. Kuna ma olin nii õnnelik, et ma Liinaga tuttavaks sain, siis kui 12. veebruaril 2004 Oleviste kirikus, kuhu Armin mind oli kutsunud, kutsuti ette neid inimesi, kes tahavad saada päästetud, siis läksin ka mina kohe eestpalvele ja sain usklikuks. Tundsingi ja teadsingi, et nüüd olen Jumala oma ja Püha Vaimu elab nüüd mu sees. Ja siis hakkas Püha Vaimu mu elu puhastama. Vabanesin kogu New-Age kraamist, viskasin selle minema. Tunnistasin vaimulike juures üles oma vanu patte ja sain samm-sammult oma elu tänu Jumalale korda. Viimased paar aastat on mul elus raskemad ajad olnud, kus

on olnud palju võitlemist selle usu pärast, mille ma Jumalalt sain. Olen ise palju palvetanud ja minu pärast on palvetatud ja just viimastel päevadel on Jumal hakanud mind taas tervendama ja üles tõstma.

Tegid ise hulga aastaid koguduse kuukirjale intervjuusid. Kuidas meenutad seda aega?

Meenutan seda aega suure südamesoojusega. Kõige huvitavamad olid inimeste tunnistused, kuidas Jumal on neid imeliselt aidanud. Mitu inimest sain Jeesuse juurde juhutatud nendega koos nende elu Jeesuse kätte paludes. Ärgu olgu inimesel kahtlust, kas ta on Jeesuse oma või mitte. Kindlam on see päästepalve ära paluda ja siis tuleb tavaliselt ka rahu südamesse selle kinnituseks.

Mida tähendab sinu jaoks kristlik usk igapäevaselt?

See tähendab igapäevast palvetamist hommikul ja õhtul ja teinekord ka päeval ja minul viimastel aastatel psalm 91 endale häälega lugemist. Jumalaga peaks suhtlema usklik inimene iga päev.

Oled Sa oma elus kogenud mõnda erilist palvevastust või Jumala juhtimist?

Liinaga kohtumisest ma rääkisin ja põgusalt ka tervenemisest Pariisis. Seal tervenemise kohta saan veel öelda, et nägin laval ülestõusnud Kristust. Benny Hinn targa ja tundliku mehena taandus lava serva. Kristusest voogasid saali tervendavad Püha Vaimu lained, mis läbistasid inimesi ja tervendasid neid. Saalis oli üle 5000 inimese. Minust voolas see Püha Vaimu laine läbi nagu oleks keegi mulle sooja mett pähe valanud ja see voolas minust läbi ja kümne sekundiga olin ma terve. Olin terve nii 14 aastat vaevanud kaksteistsõrmik haavandist kui ka aastaid vaevanud herpese viirusest, mis tekitas mulle keelele ja suulaele haavandeid ja mille tõttu ma olin ravimisõltuvuses. Ülistasin selle eest Jeesust. Aga see polnud veel midagi, sest minu kõrval istus viis aastat ratastoolis viibinud naine, kellel oli sklerosis multipleks. Kui ma tema poole vaatasin, oli ratastool tühi! Ja naine oli juba

treppipidi lavale läinud. Seal ta tunnistas, kuidas Jeesus oli ta terveks teinud. Lisaks üks klaverivabrikant, kes oli oma helikopteriga alla kukkunud ja selgroo vigastuse saanud, ka ratastoolis olnud. Tema mängis nüüd laval tervena klaverit. Sajad inimesed said sel koosolekul terveks ja neist kümned andsid laval sellest ka tunnistust. Me teenime tõesti võimsat Jumalat. Olgu meil usku temasse ja palvetagem üha enam.

Millist nõu annaksid kristlastele laste kasvatamisel?

Rääkige neile oma kogemustest Jumalaga ja kuidas Jumal on aidanud ja palvetage iga õhtul nendega koos. Pange nad ka pühapäevakooli käima!

Mida ütleksite teistele kristlastele julgustuseks?

Lugege Jumala Sõna ja palvetage iga päev! Kui on raske aeg, laske enda eest palvetada. Viige kirikusse nii palvesoove kui ka tänupalveid, sest Jumal vastab palvetele. Tervenduskirjakohti võib vabalt endale häälega ette lugeda Piiblist, sest ka see on palvetamine.

Millised Piibli kirjakohtad sind kõige rohkem kõnetavad?

Mind kõnetavad praegu Jh 1,12-13: *“Aga kõigile, kes tema vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks, neile, kes usuvad tema nimesse, kes ei ole sündinud verest, ei liha tahtest, ei mehe tahtest, vaid Jumalast”* ja 1Pt 2,24: *“Ta kandis ise meie patud oma ihus üles ristipuule, et meie, olles surnud pattudele, elaksime õigusele; tema vermete varal te olete saanud terveks”*.

Küsimusi esitas Marek Roots

Aprillis möödub 140 aastat Peeter Luksepa sünnist

11. aprillil möödub 140 aastat Tartu Pauluse koguduse juhatuse kunagise esimehe ja II pihtkonna asutaja Peeter Luksepa sünnist.

Peeter Luksep sündis Sangaste kihelkonna Puka vallas vana kalendri järgi 29. märtsil 1880 taluomaniku peres. Juba poisikesena tundis ta huvi äri vastu. Pärast kihelkonnakooli tuli ta Tartu suuremasse koloniaalarisise õpilaseks. 1897 käis ta leeris. Hoolsa tööga tõusis ta ärijuhiks ning läks peagi Peterburi, et seal koos vennaga kompektivabrik asutada.

1907. a. oli ta Tartus tagasi ja asus Kaubahoovis tekstiilidega kauplema.

Kui 1910. aastal tuli kokku ajutine nõukogu, 12 meest, kes korraldasid Tartu uue linnakoguduse, Pauluse koguduse asutamise, sealjuures rahaliste kohustuste osas isikliku varaga vastutades, oli ka Peeter Luksep nende seas. Koguduse rahaasjadel hoidis ta laekahoidjana hiljemgi silma peal.

1912 abiellusid Peeter Luksep ja Ida Kurruk. Ida oli linakaupmees Peeter Kurruki tütar, kelle majad ja ärid asusid Raadi pargi juures Tartus. Ida ema oli õppinud prantsuse keelt Sorbonne'i ülikoolis Pariisi ning töötanud Venemaal prantsuse keele õpetajana; mängis ka hästi klaverit.

Ida ja Peeter Luksepa peres sündisid tütre Helga ja Ilse. Nende kodu asus Tartus Aleksandr tn 17. Õieti kuulus neile kogu Aleksandri 17/19 kinnistu, lisaks kolme hoonega krunt Narva maanteel ja suvemaja Elvas.

1921. a. sai Peeter Luksep Tschernovi kaubamaja osanikuks ja seitse aastat hiljem selle omanikuks. Peale selle oli ta Kaupmeeste Ühingu esimees, Kaubandus-tööstuskoja nõukogu, Tartu linnavolikogu ja pikka aega ka „Vanemuise“ eestseisuse liige.

Kui Tartu Pauluse koguduses 1932. aastal abiõpetajat valiti, oli Paul Kuusik tõenäoline kandidaat. Õhtul, kui Peeter Luksep koju tuli, uuris naine, kas Kuusik valiti ära. „Ei,“ vastas Peeter, „keegi noor õpetaja sai valitud, õieti ei mäletagi päris tema nime...“ See keegi oli Arthur Võõbus.

3. detsembril 1933. a. juhatas Peeter Luksep Tartu Pauluse koguduse täiskogu erakorralist koosolekut, kus häältelga 1120 poolt ja 656 vastu otsustati jagada kogudus kaheks pihtkonnaks. Aastatel 1934 – 1936 oli Peeter Luksep II pihtkonna esimees. Noor õpetaja Võõbus sai tasapisi oma inimeseks Luksepa kodus. Suvel 1936 abiellus Arthur Võõbus Peeter Luksepa tütar Ilsega.

1940. aastal tähistas Peeter Luksep oma 60. sünnipäeva. Selleks ajaks oli ta 30 aastat olnud Pauluse koguduse nõukogus. Edasi tulid raskemad ajad.

Nõukogude võim võttis ära kõik vara ning Peeter Luksep läks ära Tallinna Nõmmele, kus ta töötas leivatehase öövahina kuni oma surmani 1946. a.

Jumalateenistused

Kuna avalikud jumalateenistused on keelatud, tuleb leppida olukorraga, kus me saame jumalateenistusel osaleda üksnes Pereraadio või video vahendusel Youtube keskkonnas:

- 9. aprill** kell 17. Suur Neljapäev.
- 10. aprill** kell 10. Suur Reede.
- 12. aprill** kell 10 **Ülestõusmispüha.**
- 19. aprill** kell 10.
- 26. aprill** kell 10.
- 3. mai** kell 10.

Videokontsert

K. **8. aprill** kell 18 videokontsert, mida saab jälgida Tartu Pauluse Youtube kanalil. Katrin Aller oreilil ja Gregor Kulla oboel esitavad vaikse nädala muusikat barokkperioodist ning mõtlikke ja nostalgilisi palu 19. ja 20. sajandist.

Koguduse elu eriolukorra ajal

Piiblitunnid, pühapäevakooli tunnid, kooriproovid, Taizé palvused, eakate sünnipäevad, noorteõhtud ja piibli-ringid jäävad eriolukorra ajal ära.

Leiritunnid toimuvad interneti teel.

Kantselei, kirik ja kolumbaarium on avatud E-R 10-17, L 10-14, P 9-10, telefon 7 420 258.

Liikmeannetusi (soovitav 1% sissetulekust) saab teha ülekandega (a/a EE282200221005105336, saaja: EELK Tartu Pauluse kogudus) või kantseleis.

Raamatupoest saab tellida posti teel. www.pauluseraamatupood.ee pauluse.raamatupood@eelk.ee Tel. 738 4045; 551 5855.

Supikööök E-R 11-13 ja L 10-12:30.